

МУМА ПЃДУРИ

Кйнд ам фост ћинѧр ам лукрат ка даскалу йн шкуала йн Влаоља.

Йнтро думињекѧ, ам плекат ку мотуору ћин Мајдан ђе Влаоља. Кйнд м-ам апропијат ђе сат а йнћепут сѧ његурјезѧ. Друму а мјерс пиљингѧ кѧпјел. Ђин ђепарђе ам вѧзут дупѧ ун знамѧн кум фйлфѧје ун пѧр лунг. Кйнд ам ажунс йн ћирјепту ла знамѧн, ам сймцйт кѧ мј-а трас ћињева о палмѧ пистѧ кап. Атйта м-ам спѧмйнтат, ђе н-ам кућезат сѧ йнтуорк капу сѧ вѧд каре м-а ловит, нума ам мйнат мотуору ђе мѧј таре, с-ажунг ђе мѧј датѧ унђе ам авут стан.

Кйнд ам ажунс, гѧздѧрица а вѧзут кѧ сйнт мулт спѧмйнтат, ши м-а йнтребат: „Ућитуољуље, ђе с-а йнтймплат ку ћиње? Ја ујтѧ ђе йн огљиндѧ сѧ ђе вјез кум јешћ!“.

Кйнд м-ам ујтат йн огљиндѧ, ам вѧзут кѧ пѧру йн капу мјеу а фост йнфијорат.

Ам повјесћит ђе ми с-а йнтймплат, ши гѧздѧрица мј-а спус кѧ аја а фост Мума пѧдури.

Мики мироћану(алу Бјеку) ћин Праова.

ШУМСКА ВИЛА

Као млад, моје прво радно место било је као учитељ у селу Влаоле.

Једне недеље из Мајданпека, кренуо сам мотором за Влаоле. Када сам се приближао селу, почео је први сумрак. Пут којим сам ишао пролазио је поред гробља. У даљини сам спазио да иза једног надгробног споменика, таласа се дуга коса. Када сам стигао у правцу споменика, осетио сам један јак шамар по глави. Био сам толико уплашен да нисам смео ни да окренем главу да бих видео ко ме је ударио, него сам појачао гас и убрзао вожњу да стигнем што пре код газдарице где сам становао.

Кад сам стигао, газдарица је приметила да сам јако био уплашен, па ме је зачуђено упитала:

„Учитељу шта ти се то десило? Погледај се у огледало да видиш на шта личиш!“

Заиста кад асам се погледао, имао сам шта да видим, коса ми је била сва накострешена.

Тада сам испричао газдарици шта ми се у путу десило. Газдарица ми је одговорила да је то била шумска вила(Мума пѧдури).

Велимир Трајиловић, из Прахова.